

any. Es jugava a les cartes, al guinyot i brisca, i d'estiu a les birles. La gent aplegava en bicicleta, o moto qui en tenia. Però lo més normal era anar a peu. Hi havia gent que tenia que travessar la Valltorta per anar a casa seva, tan sols per un caminet i amb l'única llum de la lluna.

Els meus avis, molt emprenedors i convençuts que un futur millor era baixar al poble, van vendre el mas junt amb la terra. Ells sempre van estar molt satisfets de haver donat eixe pas. Van llogar la taverna del Gallo, i allí continuaren amb el negoci. L'àvia em deia que pagaven un arrendament molt alt per aquells temps, i que tot el poble dubtava si podrien tirar endavant. Però ella sabia que treballant molt, i sabedora de les seves possibilitats no hi hauria problema. I així va ser com des



Carretera de Tírig, prop del mas. Davant: Alicia Caresmar, Paquita Moliner, Deluvina Forés, Pilarin Bellmunt. Darrere: Argimiro Bellmunt, Juan Sales, Desiderio Sales, Vicente Sales, Antonio Salvador, Juan Puerta.

de 1961 fins a 1984 van estar molt feliços, i amb una clientela fidel. Però per a poder contar aquesta altra història es necessita un altre trosset de pàgina de Tossal Gros.



El mas en l'actualitat.